

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžk/25/2018
Identifikačné číslo spisu: 1015201213
Dátum vydania rozhodnutia: 03.09.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Erika Čanádyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1015201213.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Čanádyovej a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Anny Peťovskej, PhD. v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): K. T. O. Ď.C., bytom I. XX, XXX XX K., právne zastúpený: JUDr. Milan Cibik, Tomášikova 4, 821 03 Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, so sídlom Stromová 1, 813 30 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2015-12628/25722:1-Sekr. zo dňa 22.05.2015, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S/178/2015-37 zo dňa 3. mája 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu zamietla.

Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj ako „správny súd“ alebo „krajský súd“) rozsudkom č.k. 6S/178/2015-37 zo dňa 03.05.2018 (ďalej aj ako „rozsudok správneho súdu“ alebo „napadnutý rozsudok správneho súdu“) podľa ustanovenia § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2015-12628/25722:1-sekr. zo dňa 22.05.2015 (ďalej aj len „rozhodnutie žalovaného“), ktorým žalovaný rozklad žalobcu zamietol a potvrdil rozhodnutie Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky č. 2014-18082/54585:2-15C0/RP-1060 zo dňa 10.03.2015.

2. Krajský súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že žalobca doručil prvostupňovému správne mu orgánu dňa 23.10.2014 žiadosť o uznanie dokladu o vzdelaní s názvom: „Diplom s vyznamenaním“ vystaveného Kijivskij deržavnij universitet im T. G. Ševčenka, Kyjev, Ukrajina (ďalej len „univerzita na Ukrajine“) zo dňa 22.06.1984 v študijnom odbore medzinárodné obchodné vzťahy, a to na účel výkonu

regulovaného povolania „advokátsky koncipient“ v Slovenskej republike (ďalej len „žiadost“). Prvostupňový správny orgán listami zo dňa 03.11.2014 požiadal vysoké školy: Univerzita P. J. Šafárika v Košiciach, Trnavskú univerzitu v Trnave a Paneurópsku vysokú školu v Bratislave o stanovisko k tomu, či získané vzdelanie žalobcu na Ukrajine je rovnocenné s vysokoškolským vzdelaním druhého stupňa v študijnom odbore právo a či žalobca získal kvalifikáciu na výkon činnosti advokátskeho koncipienta v Slovenskej republike. Vo vyjadrení zo dňa 17.12.2014 Univerzita P. J. Šafárika v Košiciach uviedla, že nemá akreditovaný žiadny ekonomický študijný odbor a k posúdeniu danej otázky žiada zaslať sylaby bakalárskeho magisterského štúdia za celé štúdium žalobcu a výpis výsledkov bakalárskeho štúdia žalobcu. Trnavská univerzita v Trnave vo svojom stanovisku zo dňa 13.04.2015 sa vyjadrila, že posudzované vzdelanie získané žalobcom nezodpovedá študijnému odboru právo v Slovenskej republike. Paneurópska vysoká škola v Bratislave vo svojom stanovisku zo dňa 16.12.2014 uviedla, že predmetný študijný program absolvovaný žalobcom rozsahom a ani spôsobom jeho ukončenia (absolvovanie štátnej záverečnej skúšky) nezodpovedá magisterskému štúdiu v odbore právo. Študijný odbor bol zameraný predovšetkým na ekonomické vzťahy a len okrajovo na vybrané odvetvia práva.

3. Prvostupňový správny orgán písomne vyzval žalobcu podaním zo dňa 16.01.2015 na doplnenie žiadosti - zaslaním syláb jednotlivých predmetov, t. j. podrobnej obsahovej náplne každého predmetu jeho štúdia s prekladom do slovenského jazyka, s poučením o možnosti zastavenia konania v prípade nevyhovenia danej výzvy. Zároveň uznesením zo dňa 16.01.2015 prerušil konanie na 30 dní.

4. Prvostupňový správny orgán rozhodnutím č. 2014-18082/54585:2-15C0/RP-1060 zo dňa 10.03.2015 konanie o podanej žiadosti žalobcu zastavil v súlade s § 30 ods. 1 písm. d/ zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) (ďalej len „správny poriadok“ alebo „zákon č. 71/1967 Zb.“, „zákon o správnom konaní“) s odôvodnením, že posudzovaný študijný program bol zameraný na ekonomické vzťahy a obsahoval len málo predmetov zameraných na právo, pričom zo študijného programu nebolo možné zistiť obsah a rozsah výučby predmetov zameraných na právo, a to bolo možné len na základe požadovaných syláb absolvovaných predmetov, ktoré žalobca nepredložil.

5. Žalobca podal rozklad zo dňa 07.04.2015, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. 2015-12628/25722:1-Sekr. zo dňa 22.05.2015, ktorý zamietol a napadnuté prvostupňové správne rozhodnutie potvrdil.

6. Krajský súd poukázal na ust. § 1 ods. 2, § 10, § 23 ods. 1, 2, 4, § 24 ods. 1, § 29 ods. 1 zákona č. 293/2007 Z.z. o uznávaní odborných kvalifikácií (ďalej len „zákon č. 293/2007 Z.z.“), § 30 ods. 1 písm. d) správneho poriadku a konštatoval, že predmetom súdneho prieskumu bolo posúdenie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu v rozsahu a dôvodov vyplývajúcich z podanej žaloby.

7. Súd v rámci preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu správnych orgánov podľa SSP je povinný posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či náležite zistil vo veci skutkový stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi ako aj dôkazmi nachádzajúcimi sa v administratívnom spise a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi (správny poriadok a zákon č. 293/2007 Z.z.). Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci súdneho prieskumu súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe z hľadiska toho, či takéto namietané procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Súd preskúmava aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe realizovanom v zákonom stanovenej lehote je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a

ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré musí mať zákonom predpísané náležitosti. Každé rozhodnutie správneho orgánu musí spĺňať všetky zákonom naň kladené formálne náležitosti, t. j. musí byť vydané v písomnej forme, vecne príslušným správnym orgánom. Zároveň musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a tiež musí obsahovať náležitosti v danom prípade určené všeobecnou právnou úpravou správneho konania (§ 46 a § 47 správneho poriadku) ako aj osobitnými právnymi predpismi na prejednávajúcu vec sa vzťahujúcimi (zákon č. 293/2007 Z.z.).

8. Osoby dotknuté rozhodnutím správneho orgánu majú právo na také odôvodnenie rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom konania. Absenciu dôvodov v rozhodnutí, na základe ktorých orgán verejnej moci vo veci rozhodol, je treba považovať za prejav arbitrárnosti, znamenajúci porušenie ústavou garantovaného základného práva, majúci za následok nepreskúmateľnosť takéhoto rozhodnutia.

9. Podľa presvedčenia správneho súdu napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj jemu predchádzajúce rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu spĺňajú vyššie uvedené zákonné požiadavky kladené na rozhodnutie správneho orgánu z hľadiska jeho formy a odôvodnenia. Krajský súd konštatoval, že uvedený skutkový stav predchádzajúci vydaniu napadnutého rozhodnutia bol zistený v rozsahu, ktorý odôvodňoval prijatý záver. V napadnutom rozhodnutí žalovaný v zodpovedajúcom rozsahu ako aj kvalite reagoval na vznesené námietky žalobcom v podanom rozklade proti prvostupňovému správne rozhodnutiu. Napadnuté rozhodnutie žalovaného obsahuje všetky formálne aj materiálne náležitosti vyžadované zákonom (§ 46 a § 47 správneho poriadku) ako aj primeranú správnu úvahu.

10. Z pripojeného administratívneho spisu krajský súd zistil, že žiadosť žalobcu bola doručená prvostupňovému správne orgánu dňa 23.10.2014 a tento výzvami zo dňa 03.11.2014 požiadal tri vysoké školy (právnické fakulty) pôsobiace v Slovenskej republike o zaujatie stanoviska k podanej žiadosti. Postupne v mesiaci december 2014 dve oslovené vysoké školy doručili prvostupňovému správne orgánu svoje vyjadrenia, pričom Trnavská univerzita v Trnave (odpoveď z marca 2015) a Paneurópska vysoká škola v Bratislave uviedli, že posudzovaný študijný program absolvovaný žalobcom obsahom, rozsahom a ani spôsobom jeho ukončenia nezodpovedá magisterskému štúdiu v odbore právo. Univerzita P. J. Šafárika v Košiciach uviedla, že potrebuje k zodpovednému posúdeniu danej otázky mať k dispozícii sylaby bakalárskeho a magisterského štúdia za celé štúdium žalobcu ako aj výpis výsledkov jeho bakalárskeho štúdia. Prvostupňový správny orgán písomnosťou zo dňa 16.01.2015 vyzval žalobcu na doplnenie jeho žiadosti o zaslanie syláb jednotlivých predmetov, t.j. podrobnej obsahovej náplne každého absolvovaného predmetu jeho štúdia s prekladom do slovenského jazyka, s poučením o možnosti zastavenia konania v prípade nevyhovenia danej výzve. Na výzvu žalobca nijako nezareagoval a požadované sylaby nepredložil.

11. Podľa názoru správneho súdu prvostupňový správny orgán po obdržaní žiadosti a keďže sám nedokázal na základe predložených dokladov posúdiť, či získané vzdelanie žalobcu na Ukrajine je rovnocenné s vysokoškolským vzdelaním druhého stupňa v študijnom odbore právo a potom či žalobca tým pádom získal kvalifikáciu na výkon činnosti advokátskeho koncipienta v Slovenskej republike zvolil plne štandardný postup a jeho zjavnou snahou bolo získať také podklady a informácie, ktoré by mu umožnili žiadosť riadne meritórne posúdiť. Po obdržaní stanovísk dopytovaných slovenských vysokých škôl, z ktorých dve jednoznačne uviedli, že posudzovaný študijný program žalobcu ním absolvovaný na Ukrajine nezodpovedá magisterskému štúdiu v odbore právo v Slovenskej republike, správny orgán celkom zjavne v záujme komplexného zodpovedania posudzovanej otázky vyzval žalobcu na doplnenie jeho žiadosti o zaslanie syláb obsahujúcich podrobnú obsahovú náplň absolvovaných predmetov.

12. Zákon č. 293/2007 Z.z. v § 23 ods. 1 stanovuje náležitosti žiadosti, ktoré žalobca aj všetky splnil. Zároveň v § 23 ods. 2 sú demonštratívne uvedené prílohy žiadosti. Ako požadovanú prílohu žiadosti v zmysle tohto paragrafu je treba posudzovať aj každý taký doklad, ktorý správny orgán vyhodnotí ako nevyhnutný k riadnemu posúdeniu žiadosti. V danom prípade aj na základe vyjadrení dopytovaných vysokých škôl nedokázal správny orgán sám bez ďalšieho podanú žiadosť zodpovedne posúdiť, a preto bolo namieste vyzvať žalobcu na doplnenie žiadosti o prílohu - sylaby (podrobný obsah predmetov).

13. Zo znenia a účelu zákona č. 293/2007 Z.z. nevyplýva, že by mal mať prvostupňový správny orgán povinnosť sám požadované sylaby obstarat'. Ukrajina nie je členským štátom Európskej únie. Zároveň orgánom príslušným na administratívnu spoluprácu so slovenským prvostupňovým správnym orgánom - ministerstvom školstva, vedy, výskumu a športu je príslušné ministerstvo Ukrajiny a nie dotknutá vysoká škola na Ukrajine - Kijivskij deržavnij universitet im T. G. Ševčenko, Kyjev, ktorá jediná by požadované sylaby bola mohla poskytnúť. Potom jediný zákonný spôsob poskytnutia syláb bol ten, čo zvolil správny orgán.

14. Princíp dobrej verejnej správy (Odporúčanie CM/REC 2007 7 Výboru ministrov o dobrej verejnej správe) predstavuje povinnosť orgánov verejnej správy dať účastníkom konania (súkromným osobám), aby mali možnosť zúčastniť sa prípravy a zavádzaní administratívnych rozhodnutí, konať v súlade so zásadou transparentnosti a zabezpečiť dotknutej osobe právo na informácie o procesnom postupe orgánu verejnej správy ako aj o výsledku tohto postupu. Zároveň je správny orgán povinný vo svojom procesnom postupe poskytnúť účastníkovi konania možnosť predkladať návrhy a vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia a spôsobe jeho zistenia. Princíp dobrej verejnej správy nespočíva v tom, že správny orgán obstaráva (na svoje náklady) namiesto účastníka správneho konania doklady, ktorými nedisponuje, ale ktoré potrebuje pre posúdenie veci. Spočíva v takom postupe správneho orgánu v konaní, ktorým poučuje účastníka konania v každom jeho štádiu o tom, čo by mal predložiť, aby bolo v konaní rozhodnuté v jeho prospech. Správny orgán nie je povinný obstarávať doklady, ktorými nedisponuje a nemá ani oprávnenie ich vyžadovať od súkromných subjektov v nečlenských krajinách Európskej únie. V danom prípade podľa názoru správneho súdu správne orgány svojím postupom v konaní nijako princíp dobrej verejnej správy neporušili.

15. O názoru krajského súdu nebola dôvodná ani námietka prekročenia lehoty, v ktorej prvostupňový správny orgán vydal svoje rozhodnutie. Ide o procesnú lehotu, ktorej nedodržanie nie je bez ďalšieho sankcionované nezákonnosťou postupu správneho orgánu. Úkony, ktoré vykonal prvostupňový správny orgán pred vydaním rozhodnutia boli plne v jeho kompetencii a smerovali k vydaniu rozhodnutia. Prekročenie 30-dňovej lehoty (§ 23 ods. 4 zákona č. 293/2007 Z.z.) nepredstavuje podstatné porušenie ustanovení v konaní, ktoré by malo mať za následok nezákonnosť preskúmaných rozhodnutí.

16. K námietke rovnakého zaobchádzania krajský súd uviedol, že žalovaný a ani súd sa k tejto nemôžu zodpovedne vyjadriť, nakoľko žalobca túto námietku nijako bližšie neodôvodnil a neuviedol ani žiadny prípad, kedy bolo vyhovené takejto žiadosti iného žiadateľa, ktorý absolvoval rovnaké štúdium ako on.

17. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti dospel správny súd k záveru, že žaloba v rozsahu podaných námietok dôvodná nie je, a preto ju podľa § 190 SSP zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 168 SSP v spojení s § 175 ods. 1 SSP, avšak vo veci úspešnému žalovanému žiadne dôvodne vynaložené trovy konania nevznikli, žiadne si ani neuplatnil, ide o orgán štátnej správy, a preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

II.

Kasačná sťažnosť

18. Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S/178/2015-37 zo dňa 03.05.2018 podal žalobca v postavení sťažovateľa (ďalej aj ako „sťažovateľ“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu uvedeného v § 440 ods. 1 písm. g/ SSP.

19. O názoru žalobcu nezákonnosť postupu a rozhodnutia ministra školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky spočívala v tom, že žalovaný neodstránil nezákonnosť už prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu.

20. S názorom Krajského súdu v Bratislave vo vzťahu k žiadosti zo dňa 22.10.2014 sťažovateľ nesúhlasil a tvrdil, že žiadosť spĺňa všetky požadované náležitosti a že správny orgán prvého stupňa v

zákonom stanovenej lehote 30 dní odo dňa doručenia mal žiadosť posúdiť a vyzvať na predloženie sylabov jednotlivých predmetov - syláb. O. sťažovateľa výzva bola nad rámec ustanovenia § 23 ods. 1, ods. 2 zákona č. 293/2007 Z.z., ktoré upravuje zákonné náležitosti žiadosti a príloh k nej.

21. Sťažovateľ ďalej namietal nesprávne posúdenie Krajského súdu v Bratislave, ktoré videl v tom, že krajský súd síce aplikoval správnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a na zistený skutkový stav nesprávne aplikoval.

22. Sťažovateľ v žalobe uviedol, že ak mal správny orgán za to, že vzdelanie dosiahnutie žalobcom nie je možné posúdiť ako rovnocenné s vysokoškolským vzdelaním druhého stupňa v študijnom odbore právo v SR, mal postupovať podľa ustanovení § 24 ods. 4 zákona č. 239/2007 Z.z.

23. Namietal, že prvostupňovým správnym rozhodnutím zo dňa 10.03.2015, č. 2014-18082/54585:2-15C0/RP-1060, ktorým bolo konanie zastavené podľa ust. § 30 ods. 1 písm. d/ správneho poriadku, porušil zákon.

24. Ďalej poukázal sťažovateľ na to, že nebol správnym orgánom poučený o jeho právach, že boli porušené ust. § 3 ods. 1, ods. 2, ods. 4 a ods. 5 správneho poriadku, čo spôsobilo nezákonnosť postupu správneho orgánu prvého stupňa.

25. Na základe uvedených skutočností sťažovateľ mal za to, že Krajský súd v Bratislave rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia.

III.

Posúdenie veci kasačným súdom

26. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (ďalej aj „kasačný súd“) (§ 438 ods. 2 SSP) po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s ust. § 449 ods. 1 SSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 445 SSP preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

27. Najvyšší súd SR ako príslušný súd podľa ust. § 11 písm. g/ SSP prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 455 SSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk podľa § 137 ods. 4 SSP v spojení s ust. § 452 ods. 1 SSP.

28. O. § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

29. O. § 2 ods. 2 SSP každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

30. O. § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

31. O. § 24 zákona č. 293/2007 Z.z.

(1) Príslušným orgánom na rozhodovanie o uznaní dokladu o vzdelaní je ministerstvo školstva, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Ministerstvo školstva rozhodne o uznaní dokladu o vzdelaní do dvoch mesiacov od doručenia kompletnej žiadosti podľa § 23.

(2) Po uznaní dokladu o vzdelaní príslušný orgán rozhodne o uznaní odbornej kvalifikácie. Rozhodnutie o uznaní odbornej kvalifikácie sa vydáva do troch mesiacov od doručenia kompletnej žiadosti podľa § 23, pričom táto lehota zahŕňa aj lehotu, v ktorej sa rozhodovalo o uznaní dokladu o vzdelaní.

(3) Príslušným orgánom na rozhodovanie o uznaní odbornej kvalifikácie je

a) ministerstvo školstva pre regulované povolania pedagogických zamestnancov a vysokoškolských učiteľov,

b) príslušný orgán podľa osobitného predpisu pre ostatné regulované povolania.

(4) Príslušný orgán podľa odsekov 1 a 3 rozhodne o

a) uznaní dokladu o vzdelaní alebo uznaní odbornej kvalifikácie,

b) zamietnutí žiadosti o uznanie dokladu o vzdelaní alebo zamietnutí žiadosti o uznanie odbornej kvalifikácie,

c) uložení kompenzačného mechanizmu.

(5) Ak sú splnené podmienky na uznanie dokladu o vzdelaní, príslušný orgán rozhodne o uznaní dokladu o vzdelaní žiadateľa za rovnocenný s dokladom o vzdelaní vydaným v Slovenskej republike. Ak sú splnené podmienky na uznanie odbornej kvalifikácie na výkon príslušného regulovaného povolania, príslušný orgán rozhodne o uznaní odbornej kvalifikácie žiadateľa na výkon príslušného regulovaného povolania.

(6) Príslušný orgán rozhodne o zamietnutí žiadosti o uznanie dokladu o vzdelaní, ak po preskúmaní nemožno uznať doklad o vzdelaní žiadateľa za rovnocenný s dokladom o vzdelaní vydaným v Slovenskej republike. Ak nie sú splnené podmienky na uznanie odbornej kvalifikácie žiadateľa, príslušný orgán rozhodne o zamietnutí žiadosti o uznanie odbornej kvalifikácie.

(7) Ak v priebehu rozhodovania príslušný orgán zistí, že sú splnené podmienky podľa § 19, môže rozhodnúť o uložení kompenzačného mechanizmu. V tomto rozhodnutí zároveň uvedie všetky náležitosti uskutočnenia príslušného kompenzačného mechanizmu.

(8) Ak žiadateľ preukáže splnenie kompenzačného mechanizmu predložením protokolu o rozdielovej skúške podľa § 20 ods. 4, alebo predložením písomného vyjadrenia podľa § 20 ods. 6, príslušný orgán vydá do 30 dní odo dňa ich doručenia rozhodnutie o uznaní dokladu o vzdelaní alebo rozhodnutie o uznaní odbornej kvalifikácie.

(9) Na rozhodovanie o uznaní dokladu o vzdelaní a na rozhodovanie o uznaní odbornej kvalifikácie sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak v odsekoch 1 až 8 a § 23 nie je ustanovené inak.

32. O. § 28 písm. c/ zákona č. 293/2007 Z.z. ministerstvo školstva rozhoduje o uznaní dokladov o vzdelaní podľa tohto zákona.

33. O. čl. 1 ods. 1 Ústavy SR Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát. Neviaže sa na nijakú ideológiu ani náboženstvo.

34. Ústavný súd SR vo svojich rozhodnutiach zdôraznil, že právnym štátom podľa čl. 1 ods. 1 Ústavy SR je materiálny právny štát (I.ÚS 17/1999, zhodne I.ÚS 44/1999).

35. O. čl. 46 ods. 1 Ústavy SR každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

36. Materiálny právny štát je vystavaný, okrem iného, na dôvere občanov v právo a právny poriadok.

37. V demokratickom právnom štáte, ktorý je chápaný predovšetkým ako materiálny právny štát nie je možné pripustiť výklad platného zákonného ustanovenia spôsobom, ktorý odporuje základným ústavným zásadám.

38. Základnou podmienkou v materiálnom právnom štáte je dôsledné dodržiavanie kompetencií orgánmi verejnej moci. V dôsledku uvedeného preto štátnym orgánom Slovenskej republiky zákony upravujúce ich postavenie a právomoci neumožňujú, aby samostatne rozhodovali v konaní nad rámec zákona, t.j. mimo rozsah zákonom ustanovených právomocí. Zákomom ustanovený rozsah právomocí jednotlivých

orgánov štátu je stabilný a k jeho zmene môže dôjsť len v dôsledku neskoršej a obsahovo odlišnej zákonnej úpravy. Ten orgán štátu, ktorého postavenie a právomoci zákon upravuje, nie je preto oprávnený z vlastného rozhodnutia a podľa vlastnej úvahy konať nad rozsah svojich zákonných právomocí, keďže takéto konanie príslušný právny predpis neupravuje. Z judikatúry jednoznačne vyplýva princíp zákonnosti, ktorý ovláda činnosť verejnej správy ako celok, t.j. limitovanie štátnych orgánov normatívnou právnou úpravou. Tento princíp nemôže byť vylúčený pri uplatňovaní právomocí vykonávateľov verejnej správy.

39. O. názoru kasačného súdu sa krajský súd náležitým spôsobom vysporiadal so všetkými námietkami, ktoré sťažovateľ namietal v súdnom prieskume. Kasačný súd poukazuje na skutkové a právne argumenty a závery správneho súdu, s ktorými sa stotožňuje, a preto nebude opakovať známe skutočnosti.

40. Kasačný súd sa stotožňuje s tvrdením Krajského súdu v Bratislave, že napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu spĺňajú zákonné požiadavky kladené na rozhodnutie správneho orgánu z hľadiska jeho formy aj odôvodnenia. Zároveň uvedený skutkový stav bol v jednotlivých rozhodnutiach zistený v rozsahu, ktorý odôvodňoval prijatý záver.

41. Kasačný súd súhlasí s názorom prvostupňového správneho orgánu, ktorý po obdržaní žiadosti nedokázal, na základe predložených dokladov, posúdiť, či získané vzdelanie žalobcu na Ukrajine je rovnocenné s vysokoškolským vzdelaním druhého stupňa v študijnom odbore právo. Prvostupňový správny orgán sa výzvou pokúsil získať podklady, ktoré by mu umožnili zistiť všetky relevantné skutočnosti a vo veci meritórne rozhodnúť.

42. Zákon č. 293/2007 Z.z. v § 23 ods. 1 stanovuje náležitosti žiadosti. Je potrebné uviesť, že v § 23 ods. 2 sú uvedené prílohy žiadosti, ide o demonštratívny výpočet, keď správny orgán si môže vyžiadať doklad, ktorý je nevyhnutný na riadne posúdenie veci a následné meritórne rozhodnutie.

43. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti tvrdil, že správne orgány vo svojom postupe porušili princíp dobrej verejnej správy, ktorý spočíva (podľa sťažovateľa) v tom, že správne orgány na vlastné náklady nezabezpečili od ukrajinských inštitúcií (konkrétnej ukrajinskej univerzity) všetky podklady, týkajúce sa štúdia sťažovateľa na ukrajinskej univerzite, z ktorých by bolo možné zistiť, aké študijné predmety počas štúdia sťažovateľ absolvoval a s akým výsledkom.

44. Kasačný súd konštatuje, že medzi základné pravidlá správneho konania patrí zásada materiálnej pravdy (§ 3 zákona č. 71/1967 Zb.), ktorá znamená, že rozhodnutie správneho orgánu musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu. Potom správne orgány v súlade s touto zásadou postupovali, keď vyhodnotili, že k vydaniu meritórneho rozhodnutia vo veci sťažovateľa a jeho podanej žiadosti, nepostačovali podklady, ktoré sťažovateľ spolu so žiadosťou správneho orgánu predložil. Správne orgány v prejednávanej veci podľa kasačného súdu aplikovali aj zásadu súčinnosti (§ 4 v spojení s § 14 zákona č. 71/1967 Zb.), ktorá zahŕňa aj povinnosť správneho orgánu postupovať v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania. Túto zásadu správne orgány v prejednávanej veci riadne aplikovali, keď sťažovateľa vyzvali na predloženie ďalších dokladov k jeho žiadosti.

45. Kasačný súd zhodne s názorom krajského súdu, ako aj správnych orgánov, konštatuje, že doklady, ktoré predložil sťažovateľ k žiadosti, nevytvárali dostatočnú premisu k rozhodnutiu správnych orgánov vo veci samej.

46. Sťažovateľ mal možnosť si požadované doklady pre rozhodovanie o jeho žiadosti zabezpečiť sám (nejednalo sa o doklady, ktoré by bola oprávnená, požadovaná zahraničná inštitúcia - univerzita na Ukrajine, poskytnúť výlučne orgánu verejnej správy, resp. iným orgánom verejnej moci) a prejednávanú vec nie je možné, vzhľadom na skutkové okolnosti veci a osoby účastníkov konania, považovať za vec verejného záujmu.

47. Kasačný súd konštatuje, že zo žiadnych ustanovení zákona o správnom konaní ako aj zákona č. 293/2007 Z.z. nie je možné odvodiť povinnosť správneho orgánu doklady, ktoré požadoval správny orgán od sťažovateľa, požadovať od príslušnej ukrajinskej inštitúcie, resp. prostredníctvom ukrajinskej strany, a zabezpečiť ich preklad na náklady štátu.

48. Vzhľadom na skutkové okolnosti prejednávanej veci a osobu sťažovateľa a jeho postavenie v správnom konaní, je absolútne vylúčená aplikácia základného pravidla používania jazyka národnostných menšín, pri ktorej aplikácii sú správne orgány povinné zabezpečiť účastníkom konania, ktorí sú príslušníkmi národnej menšiny, rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv.

49. Kasačný súd zdôrazňuje, že správne orgány sú povinné riadiť sa aj zásadou hospodárnosti, rýchlosti správneho konania v § 3 zákona č. 71/1967 Zb., ktorá v sebe zahŕňa povinnosť správnych orgánov svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prietáhov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o zmierne vybavenie. Správne orgány pri aplikácii tejto zásady dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.

50. Kasačný súd konštatuje, že správne orgány pri svojom postupe neporušili zásady správneho konania, neporušili zákon č. 71/1967 Zb., ako aj ustanovenia zákona č. 293/2007 Z.z., svojím postupom neporušili práva účastníka konania (sťažovateľa), keď od neho požadovali predloženie ďalších listín potrebných k riadnemu zisteniu skutkového stavu a k meritórному rozhodnutiu, ktoré si mal sťažovateľ zabezpečiť od ukrajinskej univerzity a zabezpečiť na vlastné náklady aj ich preklad,

51. Princíp dobrej verejnej správy zahŕňa povinnosť verejnej správy dať účastníkom konania možnosť sa zúčastniť na príprave a zavádzaní administratívnych rozhodnutí, konať v súlade so zásadou transparentnosti a zabezpečiť dotknutej osobe právo na informácie o procesnom postupe orgánu verejnej správy, ako aj o výsledku tohto postupu.

52. Kasačný súd námietku sťažovateľa, že správny orgán je povinný si zaobstarat' na svoje náklady doklady, ktorými nedisponuje, vychádzajúc podľa sťažovateľa z princípu dobrej verejnej správy, vyhodnotil ako nedôvodnú, keď ani z právnej úpravy, týkajúcej sa prejednávanej veci takáto povinnosť správne orgánu nevyplýva. Vzhľadom na skutkové okolnosti veci takýto postup by bol aj v rozpore so zásadou hospodárnosti verejnej správy.

53. Kasačný súd vyhodnotil ako nedôvodnú námietku sťažovateľa, ktorý tvrdil, že nebol správnym orgánom poučený o svojich právach v súlade s § 3 ods. 1, 2, 4 a 5 zákona č. 71/1967 Zb. Z administratívneho spisu kasačný súd zistil, že žalovaný výzvou zo dňa 16.01.2015 vyzval žalobcu na predloženie syláb jednotlivých predmetov s prekladom do slovenského jazyka. Súčasne mu oznámil, že správne konanie je do doplnenia jeho žiadosti prerušené. Výzvu žalobca prevzal dňa 17.03.2015. Správny orgán rozhodnutím č. 2014-18082/53058:2-15CO/RP-1060 zo dňa 16.01.2015 správne konanie prerušil na 30 dní, z dôvodu, že žalobca bol výzvou zo dňa 16.01.2015 vyzvaný na doplnenie podania. Súčasťou rozhodnutia o prerušení konania bolo poučenie, že po uplynutí doby prerušenia 30 dní sa konanie zastavuje (§ 30 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb.). Z administratívneho spisu nebolo preukázané, že toto rozhodnutie bolo žalobcovi doručené. Sťažovateľ v rozklade proti prvostupňovému správne rozhodnutiu konštatuje, že správny orgán konanie prerušil.

54. I keď z administratívneho spisu nie je preukázané, že žalobca bol riadne poučený správnym orgánom o možnosti zastavenia konania, po uplynutí doby prerušenia, východiskom pre meritórne posúdenie veci správnym orgánom bola skutočnosť či žalobca, na základe výzvy zo dňa 16.01.2015 požadované listiny predložil. Tak sa nestalo ani do vydania rozhodnutia žalovaného. Keďže žalobca nepredložil sylaby predmetov zo štúdia v zahraničí s prekladom do slovenského jazyka, nemal správny orgán k dispozícii podklady potrebné k meritórному rozhodnutiu vo veci, ktoré mal a bol spôsobilý predložiť správne orgánu žalobca k preukázaniu svojich tvrdení. Potom zrušenie rozhodnutia žalovaného len z dôvodu procesného pochybenia správneho orgánu, nemožno priniesť žalobcovi priaznivejšie rozhodnutie vo veci

a bolo by len formálnym zopakovaním správneho procesu.

55. „Rozhodnutie sa nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka“ 4SŽ/98/2002-102 zo dňa 17.12.2002. Rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

56. Kasačný súd konštatuje, že rozhodnutie žalovaného nie je prekážkou veci rozhodnutej (res iudicata) a nebráni žalobcovi, aby opätovne, novým návrhom, spolu s predložením potrebných listín (požadovaných syláb s prekladom do slovenského jazyka) žiadal, aby príslušný správny orgán sa s jeho návrhom a pripojenými listinami oboznámil a verifikoval či predložené doklady o získaní vzdelania v zahraničí je možné uznať za dosiahnutie vysokoškolského vzdelania druhého stupňa v odbore právo na území SR, a či sú naplnené materiálne znaky pre uznanie dokladov o vzdelaní žalobcu dosiahnutého v zahraničí.

57. Kasačný súd dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu nie je dôvodná a postupom podľa § 461 SSP kasačnú sťažnosť sťažovateľa zamietol.

58. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP a contrario, keď žalobca v kasačnom konaní nemal úspech, nevzniká mu právo na náhradu trov kasačného konania. S poukazom na ust. § 467 ods. 1 a § 168 SSP kasačný súd nezistil dôvody pre priznanie náhrady trov konania žalovanému.

59. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednomyseľne pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.